

Kiss László

ELŐZÉS

indexelt
a nyílegyenes
elkerülő úton
erre figyeltem fel
máskülönben
soha nem
figyelek fel
a szemből jövőkre
mit érdekelnének
engem
a szemből jövők
rendszerint
kiegyensúlyozottan
a magam útját járva
haladok előre és
a szükségesnél alaposabban
soha nem
veszem szemügyre
a szemből érkezőket

jobbra indexelt
de közben
suhant előre
sehol
egy bekötő
egy dülő
csak a tiszta
és átlátható
főút
kacsintgatva suhant el
mellettem
a fehér opel
először arra gondoltam
jelzem neki

a figyelmetlenséget
két ujjam összecsupentve
legalább kétszer de
akár háromszor is
jelzem neki hogy
úgy maradt
vigyázz
úgy maradt
az indexed

előttem kamion
cammogott
10-re vártak
a szalonban
szokásos
évi szervíz
lengéscsillapító
légszűrő
és ideje kicserélni
az ablaktörlő lapátokat
is
és
ő csak
suhant
suhant el
az ellenkező irányba
nem maradhat így
arra gondoltam
9.54-kor
hogy félreértik
még a végén félreértik
hogy megtévesztő
hogy félrevezető
lehet
és hogy szólni kéne
szólni kéne neki
ha már jelezni
nem tudtam
a két ujjamat

összecsipentve
hogy jelez

a visszapillantóba nézve
fékezni láttam
körforgalomhoz ért
lépnem kellett
előzésbe kezdtem
magam mögött
hagytam a kamiont
és amit a kamion
által elfoglalt útszakasz
beláthatatlansága miatt
nem állt módomban
szemrevételezni
a kis Fiatot is
elébük vágtam
hogy megelőzzem
a nagyobb bajt
és az első kis
kereszteződésnél
lekanyarodtam majd
ahogy azt kell
Y-t csináltam
és a nyomába eredtem

úgy hagyta
úgy hagyta
az indexét
figyeljen erre
figyeljen rám

de
hiába tapostam
hiába nyomtam tövig
a gázt
9.57-kor
előbb egy körforgalom jött
aztán egy másik

csupa körforgalom az utak
és minden körforgalom
egyforma
be aztán ki
nem láttam
merre ment
nem láttam
hol suhan
az úgy hagyott
indexével
de szégyelltem
volna
megfutamodni
ha már egyszer
belevágtam
késő lett
volna
meggondolni
magam

suhantam én is
a nyomában
nyílegyenes volt
az elkerülő út
se lassítanom
se előznöm
nem kellett
de hiába
tapostam nyomtam
szem elől veszítettem
szem elől veszítettem
őt
az indexét
véletlenül
úgy hagyott
lányt
nem tudtam
a segítségére lenni
nem figyelmeztethettem

hogy felelőtlen
hogy ilyet
nem csinálunk
hát hol
maradtál
el hová
siettél
hogy azt se
vetted észre
mindegy

két ujjam összecsapinteni
noha a lelkiismeretem
megnyugtató végett
akár össze is
csapintothettem volna
őket immár
teljesen feleslegesnek bizonyult
őszintén szólva
akkor már
eszembe se jutott
összecsapinteni a két ujjam
az ellenkező irányba
haladóknak
akár félre is
érthették volna
összezavarhattam volna
a szembejövőket
mit gondolhatnak most
rólam
odaát
a szembeforgalomban
egyre többen
jöttek szembe

feladtam végül
lekanyarodtam újból
majd
ahogy azt kell

Y-t csináltam
és vissza de
se
bosszúságot
se
csalódást
nem éreztem
inkább büszke voltam
hogy megpróbáltam
hogy adtam egy esélyt

de nem tudom
hogy megtenném-e
újból
hogy érdemes
hogy szabad-e
a nyomába szegődni
annak
aki úgy hagyja
az indexét

és mentem
ahogy addig is

késtem
persze
a megbeszél 10 óra
helyett 10.12-re
értem
a szalonba
de
kedvesen fogadtak
már-már
szívélyesen
még kávé is
kaptam

Eső, 2019/2.